

"Bella i sola"

És una rosa bella i sola,
desolada, en aquest jardí
on l'abella no bronz ni vola
l'ocell, on la gespa es marcí.

No la consola ser corol·la
ni sentir-se tan de setí.
Només la força la consola
i saber-se somni de mi.

Llavi, llavi, llavi blanc,
ull quiet i mà colltorta,
benamada Marta morta,
com pots viure sense sang?

Calenta, després ben freda
i espessa com el vi dolç,
la sang tenyia la seda,
la fusta del banc, la pols.

T'enganyen. No són prou savis
els metges per a tornar-te,
benamada morta Marta,
la sang -i la mel- als llavis.

Joan Oliver, Pere Quart, "Bella",